

esu

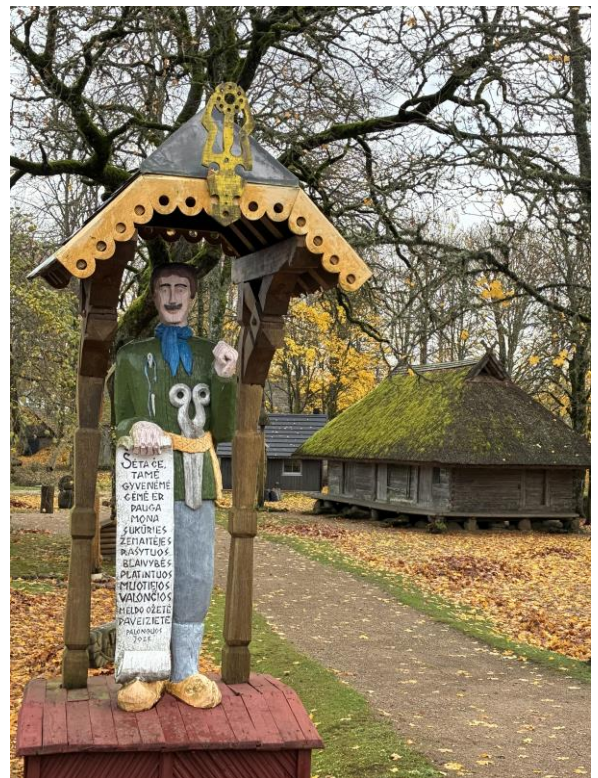
Tauralaukio progimnazijos kūrybingų mokinių laikraštukas visiems

2026 m. birželio mėn.

Valončios i vākus prašneka žemaitėškā

Priš 225 metus, vaserė 28 dėina, jau vėsā bėngontėis žėimā, Žemaitėjuo, Salontū parakvėjės Nasrienu kaimė, gėmė Valončios Muotiejos Kazimiers (1801-1875). Tėp lėkėms sodieliuojė, ka ons tapa Žemaitiu Dėdioujo Ėšganītuojo, pėrmuosės lietoviu vākū literatūras kningas *Vaikų knygelė* (1868) autuorio.

Mūsų mokykloje buvo parengtas vyskupo, rašytojo, švietėjo, knygnešio Motiejaus Valančiaus metams skirtas stendas, paroda, vyko literatūros konkursas, skaitovų šventė. Žemaičių tarmės, charakterio bei pasaulio suvokimo atspindžiai traukė, džiugino bei skleidė įkvėpimą. Juk tikrai, pasak Motiejaus Valančiaus, „tankiai pilka sermėga apsirengusi vaikšto tikra išmintis.“

Šalia Taravos Anikės

Taravos Anikė yra viena žymiausių Klaipėdos miesto skulptūrų, stovinti Teatro aikštėje. 1912 metais buvo įrengtas Simono Dachso fontanas, o su juo kartu pastatyta ir skulptūra. Ji buvo sukurta poeto meilei atminti. Skulptūra vaizduoja basą mergaitę Anikę, kuri buvo apdainuota Simono Dachso eilėraštyje. Manoma, kad ji buvo kunigo iš Taravos dukra ir gyveno XVII amžiuje. Dachas ją pamilo iš pirmo žvilgsnio, kai dalyvavo jos jungtuvėse su kitu kunigu - Johanu.

Yra teorijų, kad 1939 metais iš Teatro aikštės skulptūra buvo pašalinta, galimai buvo ruošiamas paminklas A. Hitleriui. Anikės skulptūra karo metais dingo. Dabartinė skulptūra 1989 metais buvo atkurta remiantis nuotraukomis ir originalia kopija – maža skulptūrele. Ji tapo svarbiu Klaipėdos simboliu.

Foto ir tekstas Laura ir Mėja, 7a

Idėmus žvilgsnis

Visų mokyklų problema - metų metus nedingsta!

Luiza Slavinskaitė, 7b

Jau nuo seniausių laikų gvildinama problema - NUSIRAŠINĖJIMAS. Argi tai nebaugina? Seniau vaikai džiaugdavosi nusirašę, atrodė, kad jau praėjo tie laikai, bet, ne! Pastaruosius septynerius metus nusirašinėjimo tik daugėja. Apklausus mano mokyklos mokinius apie tai, šiandien aptarsime ne tik nusirašinėjimą, bet ir patyčias, kurios gali kilti iš viso šito bei kaip tai gali mums pakenkti.

Gal tai ir padeda labiau įsiminti? Ar tai yra labai blogai ir ar tai kelia grėsmę?

Pirmiausia, nusirašinėjimas trukdo mokiniui iš tikrųjų išmokti dalyką. Kai mokinys nusirašo atsakymus, jis gauna geresnį pažymį, bet neįgyja tikrų žinių. Pasak edukologų, mokymasis vyksta tada, kai žmogus pats mąsto, sprendžia problemas ir daro klaidas. Jei atsakymai tiesiog nukopijuojami, šis procesas nevyksta. Viename švietimo tyrime buvo nustatyta, kad mokiniai, kurie dažnai nusirašinėja, dažniau turi sunkumų akademiniam gyvenime ar sudėtingesnėmis temomis, nes neturi stiprių, tvirtų pagrindų. Nusirašinėjimas mažina atsakomybės jausmą ir, aišku, sąžinės jausmą. Kai mokinys pripranta gauti rezultatus be pastangų, jis gali galvoti, kad gerą pažymį galima gauti nesąžiningu būdu. Tai gali paveikti elgesį ateityje. Švietimo tyrėjas D. McCabas savo knygoje apie akademinį sąžiningumą rašė: „Akademinis nesąžiningumas mokykloje dažnai tampa pirmu žingsniu į nesąžiningą elgesį kitose gyvenimo srityse”.

Antra, nusirašinėjimas nėra toks retas, kaip gali atrodyti, ir baugina ne tiek tas supratimas, kad jis nėra retas, o, kad vaikai nesustoja, bet jie turi argumentus. Atlikus nedidelę mokinių apklausą paaiškėjo, kad apie 60 procentų bent kartą yra nusirašę kontrolinio darbo metu. Dalis mokinių teigė tai darę dėl streso arba baimės gauti blogą pažymį. Aišku, visiems mums tai tik parodo, kad problema yra ir ją reikia spręsti, bet tikrai nelaikyti vien blogu reiškiniu. Vis dėlto kai kurie žmonės sako, kad nusirašinėjimas gali būti suprantamas ir pateisinamas. Jie savo nuomonę aiškina taip, kad, mes, mokiniai, patiriame daug streso, turime daug namų darbų bei kontrolinių darbų, todėl kartais ieškome lengvesnio kelio. Nusirašinėti reikia mokėti, nusirašinėjant reikia mokėti bendrauti ir suformuluoti patį prašymą, klausimą ar užklausą, nes dirbtinis intelektas suprasti gali ne iškart! Nusirašinėjant galima geriau suprasti temą ar rasti sprendimą. Ruošdami paruoštuką mes ruošiamės, stengiamės ir patys rašome ranka! Patikėkite, pasirodo, kad tai daugumai padeda geriau išmokti... Jei vaikas patiria stresą ar sunkumų, nusirašinėjimas problemos neišsprendžia. Daug geriau yra prisipažinti ar paprašyti mokytojo pagalbos.

Apibendrinant galima teigti, kad nusirašinėjimas mokykloje nėra pateisinamas. Nors kai kuriems mokiniams gali jis atrodyti kaip lengvas sprendimas, iš tikrųjų jis trukdo mokytis, mažina atsakomybę ir skatina nesąžiningą elgesį. Todėl svarbu ugdyti sąžiningumą ir supratingumą, kad tikros žinios ir pastangos yra daug vertingesnės už trumpalaikę naudą. Taipogi galų gale mano nuomonė yra tokia, kad nusirašinėjimas yra BLOGIS! Mes turime suprasti, kad pastangas reikia dėti į tai, ko mes norime ir ko mes siekiame! Mes turime gerbti mokytojus ir jų didelį norą mus išmokyti ir ugdyti! Mokytojų nuomonė neišsiskiria, jiems būna skaudu, pikta ir liūdna, kai supranta ar pastebi mus nusirašinėjant! Mokiniai turi savo mintis ir žinias kaupti - savo ir tik savo! O ką gi jūs manote apie tai? Argi ši problema keros metų metus?

Piešė Izabelė M., 7b

Ar mokykloje reikia telefono „parkingo“ per pamokas ir pertraukas?

Parengė Dovydas Sadauskis, 7c

Šiais laikais telefonas tapo neatsiejama daugelio mokinių kasdienybės dalis. Per pertraukas dažnai pamatysime mokinius, sėdinčius kartu, bet žiūrinčius ne vienas į kitą, o į telefonų ekranus. Nors pertraukos yra skirtos poilsiui, dažnas jas praleidžia internete žaisdamas. Todėl kyla klausimas, galbūt telefono „parkingo“ įrengimas iš tikrųjų skatintų mokinius daugiau bendrauti, pajudėti ir pailsėti nuo ekranų.

Pirmiausia verta atsižvelgti į mokinių nuomonę. Apklausiau skirtingų mokyklų septintokus. Apklausa parodė, kad dalis mokinių per pertraukas dažniau žiūri į telefoną negu kalbasi su draugais. Buvo kas pripažino, jog norėtų mažiau naudotis telefonu. Taip pat dalis apklaustųjų mano, kad telefonų „parkingas“ padėtų daugiau bendrauti. Manau, apklausa įrodo, kad problema realiai egzistuoja.

Apie tai, kad telefonų naudojimas mokyklose yra problema, parodė 2025 metais Lietuvoje atlikta apklausa. Didelė dalis Lietuvos gyventojų pritarė telefonų naudojimo ribojimui mokyklose, ypač jaunesnėse klasėse. Tai leidžia suprasti, kad visuomenė mato telefonų daromą neigiamą poveikį mokinių dėmesiui ir bendravimui. Todėl vis dažniau ieškoma sprendimų mokiniams atsitraukti nuo ekranų.

Telefonų naudojimo ribojimas mokyklose aktualus ne tik Lietuvoje, bet ir visoje Europoje. Europos Sąjungos šalyse taikomi įvairūs telefonų ribojimo modeliai: nuo visiško draudimo iki sprendimų, kai telefonai laikomi kuprinėse ar specialiose vietose. Tokie sprendimai priimti siekiant pagerinti mokinių susikaupimą, bendruomeniškumą ir gyvą bendravimą. Tai rodo, kad telefono „parkingas“ yra šiuolaikiškas ir Europos mokiniams taikomas sprendimas.

Apibendrinant galima teigti, kad telefonų naudojimas per pertraukas daro neigiamą įtaką mokinių bendravimui. Mano atlikta apklausa, Lietuvos ir Europos patirtys bei surinkti duomenys apklausose rodo, kad dalis mokinių norėtų daugiau gyvo bendravimo ir mažiau laiko prie ekrano. Todėl savarankiškas kiekvieno mokinio telefono „parkingas“ galėtų būti ne draudimas, o sąmoningas pasirinkimas, kuris skatintų mokinius per pertraukas daugiau bendrauti, išnaudoti mokykloje įkurtas laisvalaikio erdves, pajudėti ir pailsėti nuo telefono.

Šaltiniai:

1. Straipsnis LRT: „Deganti problema“: mobilieji telefonai mokykloje – ir trukdis, ir paauglių identitetas (<https://www.lrt.lt/naujienos/svietimas/45/2549770/deganti-problema-mobilieji-telefonai-mokykloje-ir-trukdis-ir-paaugliu-identitetas?srsId=AfmBOooXHa-I4cc9CVFPCzyu60ELyLYlceYXlZXe2bAg806cTzDfkN50>);
 2. Analitinė apžvalga Mobilųjų telefonų naudojimo mokyklose ribojimai kai kuriose Europos Sąjungos valstybėse (https://www.lrs.lt/sip/getFile3?p_fid=95856)
-

Prisilietimas prie tradicijų – išvyka laiku atgal į Bukantės dvarelį

Reporteris Rimantas Karnackas, 7b

Bukantės dvaro sodyba (arba Bukantės dvarelis) – buvusio dvaro sodyba, esanti Plungės rajone, Šateikių seniūnijoje, Godelių kaime, Bukantės viensėdyje. Čia įsikūręs Žemaičių dailės muziejaus padalinys – rašytojos Žemaitės namas–muziejus. Ji čia gimė ir augo iki 12 metų amžiaus. Dvaro sodyboje organizuojami Žemaitės gimimo dienos minėjimai, Pasaulio žemaičių dailės parodų renginiai, Europos paveldo dienos, literatūriniai renginiai, edukaciniai užsiėmimai. Į vieną tokių edukacijų „Laiškas Kalėdų seneliui žąsies plunksna“ 2025 m. gruodžio 17 d. 46 vietų autobusu išvyko ir Klaipėdos Tauralaukio progimnazijos 7 b klasės moksleiviai su auklėtoja Rita Mozūraitiene. Dvarelyje septintokų laukė ne tik edukacija, bet ir arbata bei unikalaus muziejaus lankymas.

Į kelionę septintokai išsiruošė pavalgę pietus po trijų pirmųjų pamokų. Nuotaika buvo puiki. Kelionė erdviu autobusu neprailgo. Septintokus apėmė nuotykių nuojauta.

Pirmieji nuotykiškai ištiko, dar nepasiekus Dvarelio. Kas nutiko, dienos pabaigoje klasės Facebook grupės sienoje apibūdino klasės auklėtoja Rita Mozūraitienė: „2025-12-17 klasės išvyka į Žemaitės memorialinį muziejų, Bukantės dvarelį, kurio šiuolaikinė GPS nerado. Kaip senais laikais, teko pasikliauti nuojauta ir įkvėpus gaivaus kaimo oro žingsniuoti Žemaitės (Julijos Beniuševičiūtės–Žymantienės (1845–1921) pramintu taku. Atradome kažką nepaprastai jaukaus ir tikro... ”

Atvykus į Bukantės dvarelį žemaičių tautinį kostiumą dėvinti ir žemaitiška tarpe kalbanti gidė aprodė muziejaus ekspoziciją, papasakojo apie XIX amžiaus antroje pusėje dvare gyvenusių ir urėdu bei šeimininke dirbusių būsimos rašytojos Žemaitės tėvų gyvenimo sąlygas bei kasdieninę buitį. Buvo galima apžiūrėti virtuvės įrankius, svetainės baldus, rūbus.

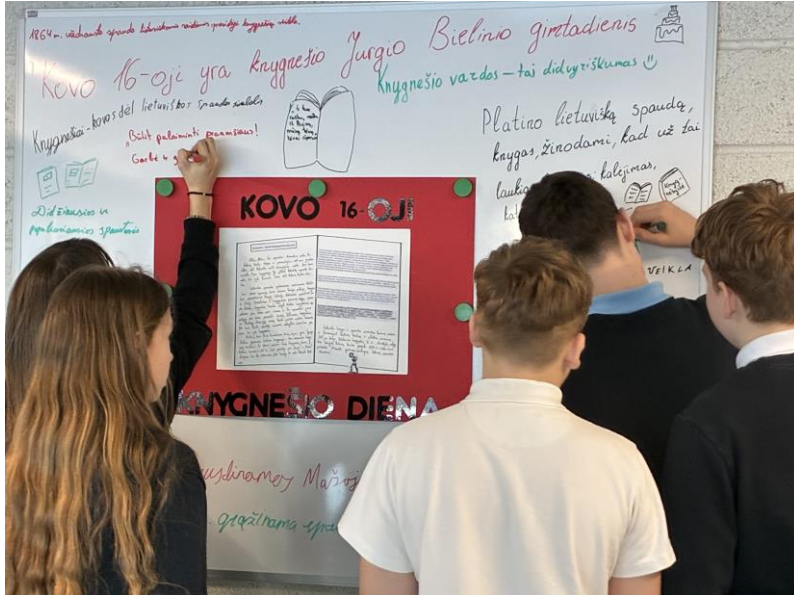
Dar įdomiau buvo sužinoti apie to meto vaikų auklėjimą, pavyzdžiui, kad prasikaltus tekdavo paklūpoti ant medinio padėklo, kuriame paberta džiovintų žirnių ar kokių kitų kietų sėklų. O kad neapimtų niūrios nuotaikos, vaikai sėdo prie ilgų medinių stalų rašyti laiškų Kalėdų seneliui tikrų tikriausiomis žąsies plunksnomis, mirkomomis į juodo tušo buteliukus. Gal tokiu būdu savo pirmuosius kūrinius rašė ir pati rašytoja?

Laikas tarsi sustojo... Kriebždeno plunksnos, skambėjo vaikų juokas. Galiausiai pasivaišinę šilta ir skania arbata septintokai išvyko atgal į miestą, į XXI amžių, į savo technologijų ir skubėjimo pripildytą pasaulį. Tačiau širdyse liko kaimo ir dvarelio ramybė.

Lietuvių kalbos dienos, savaitės, mėnesiai ir metai...

Kovo 16 – oji – Knygnešio diena

Lietuvių kalbos dienų renginiai mokykloje – aktyvi skaitymo, rašymo ir kalbėjimo sintezė. Nacionalinis diktantas, susitikimas su rašytoja, plakatų kūrimas, Knygnešio dienos minėjimas – tik dalis vykusios įvairios veiklos.

Pirmasis birželio sekmadienis – Tėvo diena

Interviu su tėčiu

Reporteris Raidas Stasius, 7b

- Tėveli, ar Tu sutiktum atsakyti į klausimus apie savo vaikystę?
- Klausk, atsakysiu.
- Kur praėjo Tavo vaikystė?
- Klaipėdoje.
- Ar tu lankei darželį?
- Iki 4 metų mane augino auklė, o vėliau lankiau darželį.
- Ar tau patiko lankyti daželį?
- Kol buvau visai mažas, nepatiko, todėl ir augau pas auklę. Nuo 4 metų patiko, buvau auklėtojos pavaduotojas. Man labai patiko, kai visi iš darželio išeidavo, o aš likdavau „sargas“, kadangi mama mane vėlai paimdavo, o tikrasis sargas dažnai vėluodavo.
- Kas tau dar patiko darželyje?
- Pietų miegeliai ir Naujųjų metų šventė, kai senis šaltis dovanodavo dovanas.
- Kur tu buvai, kai neidavai į darželį?
- Pas senelius, kurie gyveno Klaipėdoje. Per atostogas tėvai veždavo į Marijampolę pas kitus senelius.

-
-
- Ar patiko praleisti laiką pas senelius Klaipėdoje?
 - Mano senelis buvo didelio laivo kapitonas, aplankęs daugybę pasaulio šalių, todėl man patiko bendrauti su juo, klausytis įdomių kelionių istorijų.
 - Kaip tau sekėsi mokykloje?
 - Gerai, nes patiko bendrauti su draugais, kurių turėjau labai daug.
 - Kokios pamokos tau labiausiai patiko?
 - Man patiko kūno kultūra ir matematika.
 - Ar teko dirbti vaikystėje?
 - Taip, kai sukako 14 metų, vasarą dirbau pieno kombinate. Prie konvejerio dėlioju razinas į ledus.
 - Koks įsimintiniausias vaikystės prisiminimas?
 - Kai buvau penktoje klasėje, su tėvais jūriniu keltu plaukėme į Kopenhagą. Ten aplankėme Tivoli pramogų parką, madam Tiuso vaškinių figūrų muziejaus filialą, kur eksponuojama daugybės įžymių žmonių vaškinės figūros.
 - Ačiū už interviu.

Kaip laukiu vasaros pas močiutę...

Reporterė Mantė Mockutė, 7b

- Sveiki, ar galėčiau iš jūsų paimti interviu?
 - Taip, žinoma.
 - Ar galėtumėte prisistatyti?
 - Sveiki, aš esu Zita Abromavičienė.
 - Koks yra Jūsų mėgstamiausias laisvalaikio užsiėmimas?
 - Aš mėgstu ruošti valgi, spręsti kryžiažodžius, prižiūrėti gėles ir aplinką.
 - O ką Jūs labiausiai mėgstate veikti savaitgaliais?
 - Išsėtis, išvažiuoti į sodybą su šuneliu.
 - Ką veikiate, kai norite pailsėti po ilgos dienos?
 - Paskaitau kokią knygą, pažiūriu filmą ar laidą per televizorių.
 - Kas jus paskatino imtis savo mėgstamiausio pomėgio?
 - Kaimo bendruomenėje vyksta įvairūs užsiėmimai, pavyzdžiui: mokymai darbo kompiuteriu
 - Kokius laisvalaikio užsiėmimus jums labiausiai patinka atlikti lauke?
-

- Rūpintis augalais, gėlynais, puošti aplinką.
- Ką dažniausiai veikiate darbo dieną?
- Tvarkausi namuose, ruošu valgi, lesinu vištes, vedžioju šunelį.
- Kokie hobiai padeda jums išreikšti kūrybiškumą?
- Auginti gėles, rinkti vaistažoles.
- Kokiu muzikos instrumentu norėtumėte išmokti groti?
- Manau, kad pianinu.
- Kokius hobius norėtumėte tęsti visą gyvenimą?
- Mylėti šeimą, džiaugtis gamta, aplinka, auginti gėles.
- Ką dažniausiai Jūs veikiate vasarą?
- Sodinu augalus, daržoves, prižiūriu šiltnamį, lesinu vištas, tvarkau namus, aplinką. Laisvu laiku važiuojame prie jūros, aplankome lankytinas vietas.
- Koks hobis padeda svajoti apie ateitį?
- Užsiėmimai kaimo bendruomenėje, mokymasis kompiuterinio raštingumo.
- Kokius hobius esate išbandžiusi ?
- Karpiniai, mezgimas, dekupažas.
- Ačiū, kad sutikote pasikalbėti.
- Labai malonu, džiaugiuosi.

Pilietinė iniciatyva Tautadienis 2026

Jau antrą kartą gegužės mėnesį 27 dieną Tautadienio iniciatyva kviečia puošti tautiniu ar baltišku kostiumu ir keliauti į miestus, darbus, mokyklas ar viešas erdves.

Tautinė tapatybė tampa vis svarbesnė, tad ši diena – proga ne tik patiems pasipuošti, bet ir kitus įkvėpti, pažvelgti į mūsų paveldą – į rankų darbo meistrystę, į savo krašto drabužį, ar tai būtų tautinis, ar dar senesnis baltiškas kostiumas.

Mokyklos antro aukšto foje eksponuojami Mažosios Lietuvos lietuvininkų bei vakarų aukštaičių suvalkiečių moterų tautiniai kostiumai

Išnykęs lietuvių kabos žodis bėsku

Bėsku - išnykęs lietuvių kalbos žodis reiškiantis jaustuką oi oi (skausmui reikšti).

Luana Žitkutė 7c

Išnykęs lietuvių kalbos žodis mėlynys

Mėlynys tai išnykęs lietuvių kalbos žodis reiškiantis **vaivorykštę**.

Ūla Skirutytė 7c

Skulptūra „Žvejas“ Klaipėdoje

Nojus ir Pijus, 7c

Skulptūra „Žvejas“ vaizduoja tvirtą, susikaupusį žmogų, kurio gyvenimas neatsiejamas nuo vandens ir darbo gamtoje. Ji simbolizuoja atkaklumą, kantrybę ir žmogaus ryšį su jūra ar upe. Žvejo poza ramiai, bet užtikrintai perteikia kasdienę kovą su stichijomis ir viltį sulaukti laimikio. Skulptūra primena, kad žvejyba – ne tik amatas, bet ir gyvenimo būdas, reikalaujantis patirties bei pagarbos gamtai. Toks kūrinys puošia viešą erdvę ir kviečia susimąstyti apie žmonių, dirbančių su vandeniu, pastangas ir indėlį į bendruomenės gyvenimą.

Skulptūros autorius yra Kazimieras Kisielis – žinomas lietuvių skulptorius, kūręs XX a. antroje pusėje. Jis garsėjo monumentalioomis, ramios, aiškios formos skulptūromis, vaizduojančiomis žmogų ir jo darbą.

